

AVIZ
referitor la proiectul de Lege privind Codul Consumului

Analizând proiectul de **Lege privind Codul Consumului**,
transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.88 din
5.05.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații
și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul de lege intitulat “Cod”, potrivit Expunerii de motive, urmărește reglementarea raporturilor juridice create între agenții economici și consumatori, cu privire la achiziționarea de produse și servicii, în vederea informării complete asupra caracteristicilor esențiale ale acestora, în scopul protejării consumatorilor împotriva riscurilor ce pot deriva, a despăgubirii acestora pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor cum și a stabili cadrul organizatoric al organizațiilor neguvenamentale ale consumatorilor.

Prin obiectul de reglementare, proiectul de lege analizat face parte din categoria legilor ordinare.

2. Din punct de vedere al armonizării proiectului cu legislația comunitară, sunt de arătat următoarele:

Prin tematica de reglementare, proiectul se încadrează în acquisul comunitar ce reglementează politica comună a protecției consumatorului, politică ce are baza juridică în dispozițiile **Titlului XIV** din Tratatul de la Amsterdam, conform căruia “Comunitatea contribuie la protecția sănătății, securității, și intereselor economice ale consumatorilor, precum și la promovarea dreptului lor la informație, educație și a dreptului de a se organiza în scopul apărării propriilor interese”.

Legislația comunitară în acest domeniu - fără să conțină un cod care să reglementeze distinct protecția consumatorului - este vastă, stufoasă și cuprinde reglementări care se pot regăsi și în celelalte domenii ale acquisului comunitar cu care au tangență, cum ar fi: **libera circulație a mărfurilor, politica industrială, protecția proprietății intelectuale, audiovizualul, agricultura, protecția mediului.**

Ultima strategie în domeniu a Comisiei Europene ce cuprinde perioada 2000-2006, expusă în **Comunicarea Comisiei Europene din 7 mai 2002**, vizează integrarea intereselor consumatorului în toate celelalte politici comunitare, prin asumarea obiectivelor în ceea ce privește:

- **securitatea efectivă a consumatorului;**
- **informarea și educarea consumatorului;**
- **promovarea organizațiilor consumatorilor și contribuția acestora la elaborarea politicii în domeniu.**

În cadrul procesului de negocieri susținut de România în vederea integrării în Uniunea Europeană, domeniul se încadrează în Capitolul 23 de negocieri - Protecția consumatorului -, **capitol deschis și închis în cursul semestrului II-2001.**

Prin Documentul de poziție formulat de guvern, România **acceptă în întregime acquisul comunitar în vigoare la data de 31 decembrie 1999**, nu solicită nici o perioadă de tranziție sau derogare și va fi în măsură să aplice acest acquis până la data aderării. Cu toate acestea se solicită un aranjament tehnic pentru aplicarea până la data de 1 ianuarie 2010 a unei limite valorice mai mici pentru daunele produse de deteriorarea sau distrugerea unui produs, față de dispozițiile directivei 85/374/CEE privind responsabilitatea producătorilor, această măsură fiind justificată de nivelul veniturilor populației.

Conform ultimului **Raport de țară** formulat de Comisia Europeană pentru anul 2003 și prin care sunt analizate progresele realizate de România în vederea integrării în Uniunea Europeană, se reține ca acquisul a fost transpus în legislația internă, dar România trebuie să ia măsuri în ceea ce privește **supravegherea pieței, în sensul ameliorării relațiilor între ministere și celelalte autorități competente, inclusiv reprezentanți ai consumatorilor**. Se semnalează și necesitatea transpunerii acquisului în anumite domenii care nu sunt legate direct de securitatea consumatorului, cum ar fi problema asigurării garanțiilor și a creditelor pentru consum.

Din analiza proiectului prezentat la avizare, prin raportarea lui atât la normele comunitare cât și la legislația internă care a transpus aceste norme, se constată că proiectul **fără să preia principii comunitare noi sau norme noi**, reprezintă de fapt o sinteză structurată a principiilor sau a unor dispoziții de detaliu prevăzute în actele normative comunitare, care deja au fost preluate în dreptul intern, prin mai multe legi speciale. Exemplificăm în acest sens :

- Ordonanța Guvernului 58/2000 care modifică și completează Ordonanța Guvernului 21/1992 privind protecția consumatorilor, care include prevederi ale **Directivei Consiliului 92/59 privind securitatea generală a produselor**,

- Ordonanța Guvernului 106/1999 privind contractele negociate în afara spațiilor comerciale, care transpune **Directiva 85/577/CEE**, cu același titlu,

- Ordonanța Guvernului 107/1999 privind pachete de servicii turistice, care transpune **Directiva Consiliului 90/4147CEE**, cu același titlu,

- Legea 148/2000 privind publicitatea care transpune **Directivele 84/50/CEE și 97/55/CE privind publicitatea înșelătoare și comparativă**,

- Ordonanța Guvernului 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, care transpune **Directiva 97/ 7/CEE privind vânzarea la distanță**,

- Hotărârea Guvernului nr.947/2000 privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare, conform dispozițiilor preluate din **Directiva 98/6/CE**.

Precizăm că au fost deja avizate proiecte care au preluat **Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contracte**, **Directiva 94/47/CE privind proprietatea imobiliară în timp limitat**, iar o serie de acte comunitare ce vizează etichetarea, ambalarea, siguranța anumitor produse identificate pe categorii, fac obiectul a numeroase acte juridice interne speciale .

Din prisma dreptului comunitar, proiectul urmărește sintetizarea într-un singur act normativ și de a pune accent pe principiile enunțate de **acquisul comunitar**, așa cum se regăsesc în cuprinsul art.1.5 din proiect ce reglementează obiectivele politicii statale în domeniu. Proiectul reglementează și **dreptul consumatorului la informație** precum și **dreptul său de a se organiza în structuri recunoscute ca parteneri sociali în politica protecției consumatorului**, îndeplinindu-se astfel o cerință a comisiei Europene exprimate în **Raportul de țară al anului 2003**.

3. Din punct de vedere al rigorii legislative, semnalăm faptul că denumirea de Cod este discutabilă, deoarece, proiectul nu are totuși caracterul atât de complex, caracteristic, pe care îl presupune un astfel de proiect.

Pe altă parte, dispozițiile acestei legi, deși denumită Cod, se interferează **în continuare** cu numeroase acte normative, în completarea celor enunțate la pct.2 și în acest sens, enumerăm:

-Ordonanța Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, aprobată cu modificări prin Legea nr.11/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

-Legea nr.193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu modificările ulterioare;

-Ordonanța de urgență nr.97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.57/2002.

În ceea ce privește anexa la proiect, care cuprinde definirea unor termeni și expresii, precizăm că aceste definiții se regăsesc în marea lor majoritate în actele normative enunțate anterior.

Ca urmare, având în vedere dispozițiile art.12 alin.(1), art.14 și art.16 din Legea nr.24/2000, potrivit cărora reglementările de același nivel și având același obiect **se cuprind într-un singur act normativ**, nefiind admisă crearea de paralelisme prin existența în mai multe acte normative a unor dispoziții având același conținut, este necesară

înlăturarea acestora, prin abrogare, și prin concentrarea totală a materiei într-o reglementare unică.

4. Semnalăm că, unele dintre textele nou introduse sunt declarative, acestea neavând formularea specifică normei juridice. Este cazul art.1.3, 2.12, 6.1, 6.2 și 6.3.

5. Sistematizarea dispozițiilor normative nu respectă prevederile art.32 din Legea nr.24/2000, întrucât aspectele referitoare la drepturile consumatorilor sau obligațiile ce incumbă agenților economici, nu sunt grupate astfel încât acestea să aibă o continuitate în funcție de legătura tematică dintre norme , fiind redactate intercalat cu alte prevederi.

6. Pentru încadrarea în exigențele de tehnică legislativă statornicite de Legea nr.24/2000, capitolele, împreună cu titlurile care le aparțin, trebuie poziționate la mijlocul paginii, iar dispozițiile normative marcate ca articole numerotate cu cifre arabe, redactate în continuare, în ordinea firească a numerotării, nefiind specifică actelor normative modalitatea de numerotare sub forma : 1.1, 1.2, 1.3 etc.

7. Recent, a fost înaintat de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.49 din 31.03.2004 proiectul de lege privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele defectuoase, prin care se urmărește transpunerea în detaliu a Directivei 85/374/CEE privind armonizarea dispozițiilor legislative și administrative din statele membre în materie de responsabilitate cauzată de produsele defecte, primind aviz favorabil cu observații și propuneri nr.590 din 5.04.2004

Evident și acest proiect se corelează direct cu noul proiect, urmărindu-se deci transpunerea Directivei sus-menționate.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. La art.1.4 lit.f) în rândul 2, sensul corect al ideii exprimate este “produs importat **din** Turcia”, deci în locul prepoziției “în” trebuie scris “din”.

2. La Capitolul II Obligațiile agenților economici, este preferabil a fi introduse și dispozițiile Capitolului V, Cadrul General al Securității Produselor, pentru a se evita repetarea inutilă a unor dispoziții, așa cum este, de exemplu, cazul “produselor sigure”.

3. La art.2.19, propoziția din debut este inutilă, dat fiind titlul Capitolului II. Față de enumerările de la art.2.1-2.16 se poate adopta textul “Alte obligații ale agenților economici sunt:”.

4. La art.6.13, pentru înțelegerea exactă a dispoziției, propunem inserarea expresiei “prezentarea lor și în alte limbi”, în locul sintagmei propuse “prezentarea lor în alte limbi”, deoarece, altfel s-ar înțelege că prezentarea în limba română **poate lipsi**.

De asemenea, sugerăm obligativitatea înscrierii țării unde a fost fabricat produsul.

5. La art.7.5, această normă trebuie eliminată, întrucât obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale are reglementare specială, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/1999, republicată și Hotărârea Guvernului nr.479/2003.

6. La art.10.3, dispoziția cu caracter de generalitate potrivit căreia autoritatea cu atribuții de protecția consumatorilor este împuternicită să aplice sancțiuni contravenționale în toate cazurile în care constată “nerespectarea prevederilor prezentului Cod” trebuie revăzută, deoarece în acest caz nu poate fi vorba de contravenții, întrucât în proiect nu există un capitol privind această problemă.

7. Cu privire la Anexă, semnalăm că în corpul Codului nu se face trimitere la aceasta, fiind deci necesar un articol în acest sens.

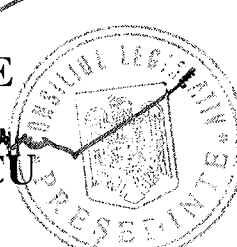
8. La definițiile din anexă pct.1, sugerăm introducerea verbului “depozitează”, plasată după “importă” această operație putând face obiectul unei activități deosebite cu caracter economic.

9. La pct.17 în ce privește noțiunea de “distribuitor”, propunem introducerea sintagmei “a cărei activitate profesională nu afectează caracteristicile produsului”, pentru a se corela cu definiția din Ordonanța Guvernului nr.21/1992

10. La pct.48 și 49, supunem atenției dacă nu este preferabilă expresia “suprafața destinată vânzării produselor” pentru a nu se face confuzia că această suprafață urmează a fi “vândută”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr.807/10.05.2004